

[Weikop.]

og finder på, at nu vil han være restauratør igen, kan han måske få tilladelse til at forene de 2 næringer. Det er meget uskyldigt. Så går han måske til ministeren og siger, at han også gerne vil have § 8-tilladelse til at have flere udsalg. Det løber altså rundt, som det allerede har vist sig at gøre. Jeg synes derfor, vi mellem anden og tredje behandling skulle få dette forhold lidt mere belyst; men måske kan den højtærede minister her sige noget mere derom. Det, jeg taler om her, kunne måske lyde teoretisk, men det er det i virkeligheden ikke. Da vi sidst behandlede denne lovgivning, sagde man også, at det var teori, men det var det alligevel ikke.

Som jeg før sagde, står mit navn altså under denne betænkning, men jeg mener, det vil være gavnligt, at ikke alene den højtærede minister, der senere skal, om jeg så må sige, forvalte disse dispensationer, men også folk i almindelighed af Folketingstidende kan se, hvilken betydning man tillægger denne bestemmelse, og hvilken fortolkning man giver den.

Hvad angår overbevillingsnævnet, fremgår det af betænkningen, at vi ikke er medforlagsstillere til ændringsforslaget om, at overbevillingsnævnet skal vælges for 4 år ad gangen, men at vi heller ingen indvendinger har derimod. Forklaringen er den ganske enkle, at vi for år tilbage, da beværterloven blev fremmet, var af den overbevisning, at overbevillingsnævnet egentlig var overflødig. Den overbevisning har jeg endnu, og det er klart, at så hurtigt kan vi ikke skifte mening på et så vigtigt punkt.

Aage Fogh: Jeg skal begrænse mig til at omtale ændringsforslagene. Jeg anbefaler at stemme for ændringsforslag nr. 1; jeg håber, at den højtærede minister kan finde en rimelig begrænsning for gaver, der ikke er af ubetydelig værdi. Ændringsforslagene nr. 2 og 3 anser jeg for selvfølgelig. Ændringsforslag nr. 4 anbefaler jeg at stemme imod. Ændringsforslag nr. 5 anbefaler jeg at stemme for. Det er valgperioden for overbevillingsnævnet, der foreslås ændret til 4 år. Der er allerede tidligere efterlyst en nærmere redegørelse for, hvordan man vil forholde sig med hensyn til dem, der er valgt

i øjeblikket, og denne nærmere redegørelse håber jeg vi får.

Arne Larsen: Jeg skal gøre nogle enkelte bemærkninger om ændringsforslagene.

Mit parti kan støtte ændringsforslag nr. 1, som går ud på, at bestemmelsen om, at indehavere af beværter- eller gæstgiverbevilling ikke uden tilladelse fra handelsministeren må modtage lån, herunder lån af inventar, indskud eller usædvanlig kredit fra nogen, som fremstiller eller forhandler drikkevarer, udvides således, at der ej heller må modtages gaver af ikke ubetydelig værdi, bestemt til anvendelse i adkomsthaverens virksomhed. Der hersker fuld enighed i udvalget om det rigtige i denne ændring, og mit parti tilslutter sig den, idet vi finder det ganske nødvendigt, at der sker denne udvidelse.

Mit parti har stillet ændringsforslag nr. 4 til § 20, stk. 1. Vi var fuldt ud enige i, at der ikke skulle ske større ændringer i beværterloven ved denne revision; men da man alligevel fandt frem til, at § 20, stk. 1, skulle ændres, således at overbevillingsnævnets valgperiode blev 4 år, fandt vi anledning til at stille ændringsforslag gående ud på, at overbevillingsnævnet udvides med et medlem. Jeg skal ganske kort gøre rede for mit partis stilling til denne sag, idet vi mener, det er nødvendigt, at der sker denne lille udvidelse af overbevillingsnævnet med en repræsentant for Søfartens Fællesråd.

Da en stor del af restaurationsnæringen i dag foregår til søs og der her omsættes mange, mange millioner kroner, og da nogle af disse flydende restauranter ikke opfylder noget væsentligt trafikmæssigt behov, men kun er baseret på omsætning i restauranten, finder mit parti en stærk kontrol med disse restauranter nødvendig såvel af sikkerhedsmæssige og sundhedsmæssige grunde som for at sikre, at de bedst kvalificerede får adgang til at udøve restaurationsnæring til søs — her tænker jeg især på hovmestre og skibskokke — enten direkte som bevillingshaver eller som forpagter eller bestyrer.

Jeg rejste spørgsmålet under første behandling, men den højtærede handelsminister var ikke tilbøjelig til at være med til